

Tuomio synnyttää oikeudellisen epävarmuuden tilan myös siltä osin kuin kysymys on niiden eri prosessuaalisten toimenpiteiden välisestä erosta, jotka koskevat toimielimelle esitettyä vaatimusta esittää luottamuksellisia asiakirjoja, ja tilannetta, jossa niiden esittämisestä kieltäytymistä voidaan käyttää asianomaista vastaan (prosessinjohtotoimenpiteet ja selvittämistoimet). Käsiteltävänä olevassa asiassa tuomioistuin on tulkinnut komission kannan täysin väärin, koska komissio ei ole missään tapauksessa kieltänyt esittämästä asiakirjoja. Komissio on lisäksi selittänyt tuomioistuimelle, että se ei voi esittää kysymyksessä olevia asiakirjoja tuomioistuimen esittämien prosessinjohtotoimien perusteella, vaan se odottaa, että asian ratkaisukokoonpano määrää tältä osin selvittämistoiimesta.

tämään yhteisöjen tuomioistuimelle samassa ajassa huomautuksensa niitä tukevine yksityiskohtaisine lukuineen

- Euroopan yhteisö on velvoitettava maksamaan kantajille hyvityskorkoa, joka on viivästyskoron suuruinen, tappion aiheutumispäivästä lukien
- Euroopan yhteisö on velvoitettava maksamaan 8 prosentin tai minkä tahansa yhteisöjen tuomioistuimen määrittämän asianmukaisen määrän suuruista viivästyskorkoa, joka laskeaan maksettavalle määrälle yhteisöjen tuomioistuimen tuomion antamispäivästä varsinaiseen maksuun saakka ja
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 15.12.2008 — Bactria ja Gutknecht v. komissio

(Asia T-561/08)

(2009/C 55/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Saksa) ja Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Saksa) (*edustajat:* asianajajat K. Van Maldegem ja C. Mereu)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi ja se on katsottava perustelluksi
- Euroopan yhteisö on velvoitettava maksamaan 3 912 569 euron suuruiseksi arvioitu korvaus tai muu summa, jonka kantajat osoittavat tämän menettelyn kuluessa tai jonka yhteisöjen tuomioistuin määrää *ex aequo et bono*, vahingosta, joka kantajille aiheutui (i) asetuksen N:o 1896/2000 6 artiklan 2 kohdan lainvastaisesta antamisesta yhdessä asetuksen N:o 2032/2003 ja komission asetuksen N:o 1451/2007 kanssa, tai toissijaisesti (ii) komission laiminlyönnistä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kantajien tietosuojaoikeudet biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annettuun direktiiviin (jäljempänä direktiivi) liittyen pysytettiin ja vapaamatkustus vältettiin tarkistusohjelman kuluessa
- toissijaisesti on annettava välituomio siitä, että Euroopan yhteisön on korvattava aiheutunut tappio, ja asianosaiset on velvoitettava esittämään yhteisöjen tuomioistuimelle kohtuullisessa ajassa tuomion antamispäivästä luvut, jotka koskevat asianosaisten välillä sovitun korvauksen määrää, tai jos sopimukseen ei päästä, asianosaiset on velvoitettava esit-

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteellaan kantajat vaativat EY 235 artiklan mukaisesti korvausta vahingosta, joka niille väitetyksi aiheutui biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY⁽¹⁾ 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjelman ensimmäisestä vaiheesta 7.9.2000 annetun komission asetuksen 1896/2000⁽²⁾ 6 artiklan 2 kohdan antamisesta yhdessä komission asetuksen 2032/2003⁽³⁾ ja komission asetuksen 1451/2007⁽⁴⁾ kanssa.

Toissijaisesti kantajat vaativat korvausta vahingosta, joka niille väitetyksi aiheutui komission laiminlyönnistä varmistaa direktiivin 98/8 12 artiklan mukaisesti ilmoittajille myönnetty tietosuojaoikeudet. Ne väittävät edelleen, että kantajille aiheutunut vahinko komission lainvastaisen toiminnan vuoksi muodostuu ensimmäisen kantajan liikeyrityksen arvon huomattavasta alenemisestä ja saamatta jääneestä voitosta (*lucrum cessans*), jonka ensimmäinen kantaja olisi saanut myymällä kyseessä olevia biosidituotteita ja näissä biosidituotteissa olevia tehoaineita, jos komissio ei olisi toiminut niin kuin se toimi.

Sen vahingon lisäksi, joka toiselle kantajalle väitetään aiheutuneen ensimmäisen kantajan osakkeenomistajana ja näin ollen tämän liikeyrityksen omistajana, toisen kantajan väitetään myös menettäneen toimeentulonsa. Kantajat vaativat lopuksi hyvityskorkoa, joka on viivästyskoron suuruinen, väitettyjen tappioiden aiheutumispäivästä lukien.

⁽¹⁾ Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16.2.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY (EYVL L 123, s. 1).

⁽²⁾ Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjelman ensimmäisestä vaiheesta 7.9.2000 annettu komission asetus (EY) N:o 1896/2000 (EYVL L 228, s. 6).

⁽³⁾ Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta ja asetuksen (EY) N:o 1896/2000 muuttamisesta 4.11.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 2032/2003 (EYVL L 307, s. 1).

⁽⁴⁾ Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta 4.12.2007 annettu komission asetus (EY) N:o 1451/2007 (EUVL L 325, s. 3).